„Domácí vzdělávání je pouze jiná cesta ke stejnému cíli."

Irenino přání školákům: „Ať už kluci a holky sedí ve školních lavicích, nebo se učí doma, přála bych jim, aby si našli a rozvíjeli svoje talenty. To, na co mohou být hrdí a pyšní. A když narazí na něco, co se jim zdá nudné nebo zbytečné, aby – dřív než to zavrhnou, měli možnost objevovat k tomu různé cesty."

Irena Kašparová (45), vysokoškolská pedagožka a autorka knihy o domácím vzdělávání

„Učila jsem svoje děti sama a díky tomu je lépe poznala."

Máma čtyř dětí se na pár let stala učitelkou svých ratolestí. Když měl její nejstarší syn, který už teď studuje první ročník střední školy, nastoupit do třetí třídy, rozhodla se, že ho bude učit doma. „Narodily se mi tehdy holky dvojčata Tonička a Amálka (na fotografii), druhému synovi byly čtyři, přišlo mi zbytečné lítat se všemi mezi školou a domovem. V běžném životě bychom na sebe jako rodina měli málo času. Ale hlavně, Mikoláš byl zvídavé dítě. Po dvou letech v normální základce jsem zjistila, že ho škola spíš demotivuje. Dělal jen minimum, aby splnil, co musel. To jsem nechtěla," říká Irena. Postupně nějakou dobu učila všechny svoje děti a bavilo ji hledání jiných způsobů, jak je u učení udržet, nadchnout pro věc. Místo známkování si projekty vystavovali, fotografovali si je a spolupracovali i s kmenovou třídou, kde musejí být domácí školáci zapsaní a kam chodí na přezkoušení. Ani názor, že dětem, jež se učí doma, chybí kontakt s vrstevníky, u Ireny moc neobstojí. Její děti chodily na kroužky, do hudebky, takže o kamarády nouzi neměly. „Vím, že domácí škola má takovou pověst, že je jen pro alternativní lidi, ale to si nemyslím. Je to pouze jiný způsob vzdělávání. Mně taky hodně dala – zjištění, že i já se můžu učit od svých dětí," říká.
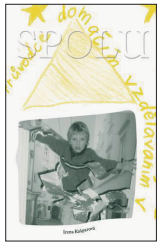
PŘEČTĚTE SI
Zajímá vás, jak funguje domácí škola, zjistíte to v knize Ireny Kašparové Spolu: Průvodce domácím vzděláváním v České republice. Koupíte ji na FB – kniha Spolu nebo na kosmas.cz.